

א מ"י פ"ד מכל'ת
מ"ת הילכה ט מוטען:
י"ד ס"י רמו סעיף טו:
ה ב מ"י צס מוטען צס
סעיף י ו צס סעיף כה
בג"ה:
ב מ"י פ"ד מвлכות
חפיין הילכה כה:
ד מ"י פ"ג מвлכות
ק"ט הילכה ל מוטען
ה"פ ס"י פה סעיף ג
עוועט"ע י"ד ס"י רמו סעיף
כו בג"ה:
ג ה (מ"י פ"ז מהל'
מל'ה) סמג עצין מה
ו צ"ע ה"ס ס"י מענ
סעיף ה:
ד מ"י פ"ז מвлכות
סוכה הילכה ס סמג
עצין מג מוטען ה"ס ס"י
מלל סעיף ל:
ז מ"י צס הילכה ה סמג
צס מוטען ה"ס ס"י
מלימ סעיף ה:
ח מ"י צס מוטען
צס סעיף ג:

ליקוטי ריש"י

חוץ מערבי פסחים. גדי טיננו סמיוקות ניוס נה נלען נטעת הגדה פסחים קט.]. [המשך ליקוטי רשיי בע"ב

רביינו חננאל

ותם משום דמבטל ליה לפיקח החלון קא אסר את שניו תלוי אבל הכא לא מבטל ליה לסדין צימא לא תיבטל נמצא בדבר ספק. וכן שאלות שלשים הלוכות את ר' אליעזר בעניין סוכה י"ב השיב להן י"ח אמר להן לא שמעתי אמרו לו כל דבריך אין אלא מפי נשמעה אמר להן זוקחותני לומר דבר שלא שמעתי מפי רבותי בא להודיעו שלא נהרשל כינויו בהמ"ד אמר עולם לא קדרני אדם לבהמ"ד ולא ישנתי בו שנית קבע ולא עראי ולא גונחתី אדם בהמ"ד יצאת ולא שחתי שיחת חולין ולא אמרתי דבר שלא שמעתי מרבותי שהיה נהג ר' אליעזר למנהג ריב"ז בכל אלו היה עוד ריב"ז נהג לא נלק ר' אמות בלא תורה בלא תפילה ולא מצאו זדם יושב דומם אלא שונה ולא פתח אדם דלת לתלמידים אלא הוא אכלל שהיה משכים מקדים ולא אמר הגיע מן לצאת מההמ"ד חוץ עברבי פסחים שבתו ימים טובים: ת"ר פ' תלמידים היו לו להלן חזקן. לר' מהן ראיין שתשרה שכינה עליו נושא רבינו ול' מהן ראיין] שתעמוד להן חממה כי הושע בן נון עשרים בינוונים. הגודל שכולם יונטו זו עוזיאל

י לדעת מנצח ליה גדי מוכה ומופו
י. כלומר תזקיקוני לומל דבר כוי
(סנרטת**י**) כל הלה וה**י** הפסל
ורה. כל גירסתה שעה כוונך וצונך
ב עות שפורה עליו מיד נשרף.
האלכרים סמיסס כנתינטס
גמיי בנטנה תורה **ה** וכענין זה
ענינו **ה** כמדרש **ה** בעודה דרכי הלייעזר
רכי יהודע שהיו מקובין בעודה
וליהנמה **ה** קביס**ו** :
בלכתא נינזו. הנטה היה
గירסן נeson ייחד לדמות
מעניינו הנטה ותו נה וצליז צנות
ונותים (זה דב רב) גדי חיין לי הלה
זה נקט נeson לריס נפי סמסופק
על צניאס כי מעניינו הנטה:

החתם הוא דמבל אל הכא שלא מבטל
לא ת"ר מעשה ברבי אליעזר ששבת בגליל
העליון ושאלווהו שלשים הלכות בהלכות
סוכה שתים עשרה אמר להם שמעתי
שמעונה עשר אמר להם לא שמעתי ר' יוסי
בר' יהודה אומר חילוף הדברים שמונה
עשר אמר להם שמעתי שתים עשרה אמר
לهم לא שמעתי אמרו לו כל דבריך אין
אללא מפי השמואה אמר להם הזקקתוני
לומר דבר שלא שמעתי מפי רבותי ^ט מימי
לא קדמוני אדם בבית המדרש ולא ישנתי

בבית המדרש לא שינת קבע ולא שינת

עראי ולא הנחתי אדם בבית המדרש ויצאתי בלא שחתי שיחת חולין ולא

אמרתי דבר ^ט שלא שמעתי מפי רבי מעולם אמרו עליו על רבן יוחנן בן בכאי מimeo לא שח שיחת חולין ^י ולא הילך ד' אמות בלבד תורה ובלא תפילין ולא קדמו אדם בבית המדרש ולא ישן בבית המדרש לא שנית בקבוע ולא שנית עראי ^ז ולא הרהר במבואות המטונפות ולא הניח אדם בבית המדרש ויצא ולא מצאו אדם יושב ודומם אלא יושב ושונה ולא פתח אדם דלת לתלמידיו אלא הוא בעצמו ולא אמר דבר שלא שמע מפי רבו מעולם ^ט ולא אמר הגיע עת לעמוד מבית המדרש ^ח חוץ מערבי פסחים וערבי يوم הקפורים וכן היה ר' אליעזר תלמידו נהג אחורי תנוי לבנן ^ט שמונים תלמידים היו לו להללו הזקן שלשים מהן ראוים שתשרה עלייהן שכינה כמשה רבינו ^ט ושלשים מהן ראוים שתעמדו להם חמה ביהושע בן נון עשרים ביןונים גדול שבכולן יונתן בן עוזיאל קטן שבכולן רבן יוחנן בן זכאי אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא משנה גمرا הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים קלים וחמורים גזרות שוות תקופות וגימטריות שיחת מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים משלות כובסין משלות שעולים דבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן היות דאבי ורבא לקיים מה שנאמר להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם מלא ואבי מאחר שקטן שבכולן כך גדול שבכולן על אחת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעה שיושב עוסק בתורה כל עוף שפורה עליו מיד נשף: מתני ^ט מי שהיה ראשו ירוכו בסוכה ושולחנו בתוך הבית יב"ש פומlein וב"ה מכשירין אמרו להם ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו ז肯י ב"ש ז肯י ב"ה לבקר את רבי יוחנן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורוכו בסוכה שולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר אמרו להם ב"ש ^ט ממש ראה אף הם אמרו לו אם כן הייתה נהג לא קיימת מצות סוכה מימיך בסוכה מעשה ^ט וילדה כלתו של שמאז הזקן ופיקחת את המזוזה וסicker על גבי המטה בשבייל קטן: גם' מה"מ דת"ר אורה זה אורה ^ט האורה להוציא את הנשים ^ט כל לרבות את הקטנים אמר מר האורה להוציא את הנשים למימרא דאורח בין נשים בין גברי משמע והתניא ^ט האורה לרבות את הנשים האורחות שהיבוט בעינוי אלמא אורה גברי משמע אמר רבבה הלכתא נינהו ואסמכינהו רבן אקרי הי קרא והי הלכתא ותו קרא למה לי היא סוכה מצות עשה שהזמן גרמא וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות ^ט) يوم הקפורים מהרבי יהודה אמר רב נפקא אמר רב יהודה אמר רב וכן תנא דבר רבי ישמעאל אמר קרא ^ט איש אוacha השווה

בשלגן הנסיס ונסיס: כתיב האוזח. מיוון **סגולומיס**^{၂၅} ה'ת הנסיס: לרבות את בעינויו. יוס הכפוליס לכתי' טענו ה'ת נפוצותיכס וכל מלהכה ה'ת תעזו הַזְוָלָה וְגִילָּה יוכתא נינחו ואסמכינחו רבנן אקראי. אך תלי מייל' ליכא למידרצעינחו לתרוייאו מקרלמי ה'ס זו למעט ה'ס זו למעט ה'ס על פ' ה'לכה שניה מלה ממיינ' צה'הן מ'ן ל'מ'יל' פט' פטור ומדה מיניאו ה'ס ממ'ס מעותה^{၂၆} ה'ס רצנן ה'קמיכינחו ה'קרלמי חד' ממ'ס מעותה ומד'ה מע ולמילתא ה'מ'ל'יטי ה'ת: ה'ג' הי קרא וה'י ה'ל'כתא ותו ל'מה לי קרא ל'מה לי ה'ל'כתא. מ' ממ'ס מעותה ד'קרלה ד'ה'לו קרא חילופ'ה מ'צמ'ע ה'ס מה'ל'כתה ה'ו'ה ד'ה'ת'מ'ר ותו ל'מה לי קרא צעינוי ל'מי'וב: נשים פטורות. צפ'ק ד'קדושין (ד' נ'). מפלס: יו'ם ה'כ'פ'ור'ים. ה'ת מעשה צין זמן גרמיה צין ה' זמן גרמיה נפקה צין ד'קדושין (ד' נ'). מדל'ב י'וד'ה למ'יע'ות: ה'כל

ויבות דברי ורבא. פי' הקשיות שהיו נושאין ונוחנין בה עכשו אבי ורבא פשוטות וסדרות היו ומכוונות ביד ריב"ז ה' חיה בר אבא וחוזיא אל' זיל דמוך גו מטלתך וכן אמר יוסי. ר' זעירא סליק לגזרה. פי' לשבועה בן דרי אילא ולא קיביל (בערב) [ברגול]. תני כל שאומרים עליו ג' ברכות לאחריו אומר לפניו ברכת המוציא כל שאין אומרים עליו ג' ברכות לאחריו ברכות מעתה אין אומרים לפניו המוציא ושני ר' אחא לשאר המינין נוצרה כלומר כל מין שהייב אחריו ג' ברכות אומרים לים פטוריים כו'. מנא לנו שהנשים פטורות דת' אורה היתרי אומר אורה [בין איש] בין אשה. האורה להוציא את הנשים. ואילם לרבות הנשים האורחות לענוו אלמא אי לאו דרבי להו לנשים מהאורות מתוספת ה"א אורה גברי משמע נשוי לא משמעו. ואמרין איזו היא קרא ואיזו היא הלכתא. ותוב הא תרתי בסוכה שהנשים פטורות וביו"כ שהנשים חייבות אין צריכות לא

זהתם מבטח ליה. להלן פקק לגדי חלון יינטו הוכח לנו פטיות לרבי חליוך אוגיד לנו את מדרותי וזו מהתמן: שגאלמלו רצתי דבר נבית רמלץ ונגה גמיאל: הויז מערבי פפחים. מפני נצית פקחיהם ומפני התינוקות אלה יצנו כך מפומצ' צפחים (ז' ע.): וערבי יום הכפורים. צלייך גאנל מצעוד יוס: משנה. (ב) כגן עצנה וצליתה צל צה מדליק: גמרא. זו הייה קדלה שהיה בתנאים גמלוניים מדלקים צדליך הלהזוניס בתומים לפרס וליtan צאן טעם גמו צעزو האמוילאיס הילך בתנאים אפיילזו לצלי בתנאים צלפניהן וקצעו גאנ גמלת ווומו ליוק צפימי בתנאי קליה הס"מ: הלכות. הוכח למשה אסמיי כגן גוד ולצוז ודופן עוקמה חיוניין (?) חיוויניגו מהירני וווער ווועינויה

נולצתה ומיוקר סמיס: דקדוקי תורה. יוציאי הותיות סגנון לדפוס כן יוציאים ומעונייסים כגון מהויה נסיבותן סיסים³ סדקלהה התורה כלצונה לכתוב הוא מילא נלמד: דקדוקי זופרים. שוקיפו לדקך האל עונסה הקרים ולהםיל ולעשות קייג וזרים לתורה וגוזו גוכות הלאמיך את החדש מן השעירה לדכוותה נסיבות (ד' 2): גל הצעה רקכל תורה עליון מודרך האל אין עזקצליין והוא ר' יומי הומל האפיינו יקלוק האל מדקוקי סופרים: קלים חמורים. לפהו הלאהין נק' 1' נניתנו לדון מעמן הכל מס ונה פיראו כנום נקיי: וגזרות שות. לפהו הלאהין נג'ס: תקופות. מסען נילוך חמה ולגה: זימטריאות. לפהו הלאהין נלצון גימטריה כגון ימייה נב) סצ'ך נכל⁴ נח'ת נ'ס נסדים (ס' מ) נ' קמי נח'ת נ'ס אסדה מנון (נקמן ד' נב): נח'ט נ'ס כן לפי מניין החותיות כגון סמס זירות נלציס יוס (מי' ד' ה). עקדות יאה יק'ה גימטריה נלציס שיזהות מלאכיה השרת שיזהות שדים: שיזהות דקלים. לה ידע מהי טיה⁵: איזלות כובאין ומשלוות שעולים. ניקדו קדמוניים למת האמתלה לתוכהם תלין חותן נזקם וצועלים כגון פנדין נט). מהזוי נדק האות האלו זקל⁶: הויז דאבי ורבא. נל היעני להו לה'י ולגה סוה עמקפה להו⁷ וככון נתן את נטו ונתן בין טעם וצמי המורה נסתכו: ישראת. ציו מליחי הצלת מתקצין נציזיו לטענו לרכי תורה מפי: מתרני' משם ראייה. בתמיה: לאשים ועבדים. מפלס גמליה: נם' האזהה. נני ישלה נטו יהונם: אורה זה אורה לי בוה

ונתיכ הולמת כי מסמע כל תלדות
הקטנים. נקמן רמיין מתניתה^ל עלי-
עלמה כי לרצוי חתמה: אמר רבא
ליחס זו כי לרצות מה זו כי לרצות
המלו עני לדليس הלו זו למייך וזו
וקמכתה עצמה להו קלת מילופח
שי קלת כי מינייהו ממצעותה וכי
מה לי הלקוחה לה צמוכה לפטור ו
זוה וכלת הויה וכל מנות לה תענ-
ושלות כובסין דבר גדול מעשה מרכבה דבר קט-
דרושלמי ר' אברמא מלחה הוה דמוך אחנותיה עב-
מיפני מוסף או משום שאין שבח לת"ח להניח ב-
חותיבון פחות מכבייצה אין אומרים (לפניו) [אחריו]
שהיה ראשו ורוכו בסוכה כי נשים ועבדים וכי
יש ובין אשה משמע. והתニア בעניין הcpfורים הא-
אסמכוה אקרא. כלומר חדא קרא וחדא הלכתא

ה) מגילה כו : ב) [יומנה
יט :], ג) [לעיל כו :],
ד) ז"כ קלד. ס) נרכות
יה. עירובין יג: לעריל ג.
ז: ו) [צמה כט. וט"ג]
עלכין כ : ו) [עירובין
פנ.], ט) ינמות טו.
ט) [קדוטין דן לד.],
י) [לעיל ה : ולקמן לד.],
כ) בעמוד זה, פ) תרגום
יונתן שם פסוק כ"ז,
מ) כעין זה קידושין כא :
ג) תרגום ריש פ' זו זאת
הברכה על פסוק אש דת,
ס) קהילת רביה פ"ז על
פסוק טוב אחרית (ועי'
האג' ר"ש דעתו),
ע) [עוגדה וו כתנו
תמוקות פגינה טו. ל"ס
צונו וכו' נכס סילואכלמי
ע"ט].

הגהות הב"ח

(ט) גמי' נסיס פטולות
ויום הכלפוכיס:

(כ) רשותי ל"ה מתנה
כגון. נ"ז וכלהט"ס נפ'
יע"ג לד' קלד מהלין נפי'
כלייתם או נמיוח יומתל
מפלצ"י כמן:

גלוין היש"ם

תורה אור השלם
 א) להנחייל אהבי יש
 ואצרתייהםAMLIA:
 [משל ח, כא]
 ב) בפסכלה תשבו שבעת
 ימים כל הארץ
 בישראל ישבו בפסכלה:
 [וישרא אל מכב]

ג) והיתה לכם לחקת
עולם בחדש השבעי
בעשור לחידש תענו
את נפשיכם וכל
מלאה לא תעשו
האורח והגר הגר
בתוכם: [ויקרא ט, כט]
ד) דבר אל בני ישראל
איש או אשה כי
יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל בוי
ויאשמה הנפש ההוא:
[במדבר ת, ז]

הגהות וציוונים

ט] פסחים קט ע"א ע"ש
שהוא ר"ע (גליון):
ט] [ע"י סנהדרין יא ע"א
וימה שנדרפס שם בגליון
בשם רשל' דמוחק זה]
(גליון) כוונתו לתיבות
כמsha רבינו: **ג** [בעורך
סח כתוב העורך עניין
נפלא ע"ש] (גליון):
טל] **צ"ל שלא טרחתין**
(גליון), וכ"ה בראש"
שבעי (דקד"ס): **ט** **צ"ל**
דאוי (בארות המים):
ו] **ברפווי תלמוד וכור**
וקבעו בהן גمرا וכור
נקרא תלמוד, וברשו
שבעי הגיר' ואותן
דקדוקים שבימי
התנאים היה נקרא
גמרא, וכ"ה בראש"
גמרא: **ז** **ע"י** בעורך
ערוך סח פירוש ע"ז
(גליון): **ט** **ברשו**
שבעי כגן אבות
יאכלו בופר מאconi
צדך אبني צדק. צדיק
מצrah נחלץ [**כ"ה**
בסנהדרין שם עי"ש
ובכח"] וכצ"ל כאן
(מנחים מшиб נפש
עי"ש): **ט** **צ"ל ליה**
(בא"מ): **ט** **צ"ל**
מתניתין (מנחים מшиб
נפש): **ט** **ברפווי** מתחיל

ביה: **הישן תחת המטה**

סוכה

מסורת הש"ם עם הוספות

ולי' הלבתת שיח להילו קלה מיזוגה
מע ושי' לרבות שהיא הנזק הנזק נזק
אפוליס הלאה שהה להנזה מימי
וזה הלאה הנזק הנקנחתה צענמיה שואה
ועיקר קלה לרזוי התחה כלקמן
ודקציה נך נמה לי הלבתת לפוטן
שה מנות עתה שזמן גלמה שואה
היינליך ס"ד כו': רבא אמר אצטראיך.
מה בתס נזק חייבות נחילת מנה
ויהר ע"ג דמנה מנות עתה שזמן
גלמה לנפקה כדראיך נפחים (ד'
מג:) שנמלר נח תלכלן עליו חמץ

הגהות הב"ח

(ה) רשות ל"ס וממן כסופה וכו' לנמען עליון פ' לסייעו:

גלוון הש"ם

תומ' ד"ה השווה וכו'
בלשון זכר הוא
דאמרי' השווה. עין
מוק' יומלה לך מג ע"ה
ל"ס ונמן:

**תורה אור השלם
בספחת תשבו שבעת
ימים כל הארץ
ישראל ישבו בספחת:
ויקרא כג, מב**

דגהנות וצינוגים

[צ"ל שמעון בן ריש] (גליון): רשל (גליון) קאי רושיא. "אמא גדולים כי קרו". וכמו שהוסיף הרש"ל ברש"י (ועי' יוסף): ג] רשל מ"ז [גליון]: ל] צ"ל בשביל עוז כ"ה במשנה בגמ' משניות (גנזי יוסף): צ"ל אמא (מחנה רים): ו] בדפ"ר למודו: ו] בדפ"ר רות מקרא שבכתב: צ"ל יש בלא עיון ש"ש דבש תמר): ובארות המים מגיה שיש ומהתכו לעמוד בוריו דהינו וכו':

רביינו חננאל

היליך לממו סוח וhma פימת ומיכך:
מתני' סוכתו קבוע. נהיית כל
 עיקל לילתו זה: מאימתי מותר
 לפנות. סיינה וליל: משתברח
 המקפה. מסתתקל כל המקפה. כל
 הצעים קפי לך ונלה עז קלוי.

כל געமיס סיילדיס צמג קיינן קללה
קייטון. כל מיס על פניו וצגמלה
אושנן בסוכה. סודר למודו^ו ומתחכו
ונתול להמולתי ומקלט כל טעמי מענה
פנור זה הפלול וזה מותל: מקרי
эт מעניות הערכות וצגולות צפה:
ז"ק דהוּס קעלט לנורות ולצנן וכן
הלוּס מכלל דקדוקי שאן למדין מתוק
למלטה: בר ממטלטה. הא יליה
מן הסוכה וההייל יפה לו להליך
ו. סיינו מענן: הוא למיגרם בו.
ויגלם גמלת הצלחה לו כצל וסיינו
מענן: לעזוני. כל ממטלטה:
לי
ני געמאים כל מקוכה:
מן

בישודה הכתובasha לאיש. ויה"ת פ"ק דעלכין (ד' 6): להמל
לון לי הלא היה טהעריך הצעה שבעליכה מניין זכפי' ל'
עימות (מנאכין דף סו). גדי מקלן האיו ואמו דהילטעריך לנ' היה
זאת לנטות הצעה לדליך נה מדכתיב היה מלי זמני להין מיעוט

השווה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה אמר אבי לעולם סוכה הלכתא איצטריד ס"ד אמיןא תשבו בעין תדورو מה יירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו קמ"ל רבא אמר איצטריד ס"ד אמיןא ילי' חמישה עשר חמישה עשר מחר המצות מה להלן נשים חייבות אף כאן נשים חייבות קמ"ל העשתא דאמרת סוכה הלכתא קרא למה לרבות את הגרים סדר"א ^א האזורה בישראל אמר רחמנא ולא את הגרים קמ"ל יום הבכורים מדרב יהודה אמר רב נפקא לא צרכא אלא לתוספת עינוי סדר"א הויאל מיעט רחמנא לרבות עינוי מעונש מאזהרה לא נתחייב נשים כלל קמ"ל אמר מר כל לרבות את הקטנים והתנין גשים ועבדים וקטנים פטורין מן הסוכה לך באז ^א בקטן שהגיע לחינוך כאז בקטן שלא הגיע לחינוך ^ב בקטן שהגיע לחינוך מדרבנן הוא מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הוא: בקטן שאינו צריך לאמו כו': ^ג היכי דמי בקטן שאינו צריך לאמו אמר רבי ינאי כל שנפנה ואין אמו מקנחתו רבי (שמעון ^ד) אומר כל שנעור משנתו ואין קורא אמא [אמא ^ג] גודלים נמי קרו אלא (אימא ^ג) כל שנעור ואין קורא אמא: מעשה וילדה כלתו כו': מעשה לסתור חסורי מחסר' והכי קטני ושמאי אחמיר ומעשה נמי וילדה כלתו של שמאי חזקן ופחית את המזיבה וסיך על המטה בשביל הקטן ^ח: מתני' כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבוע וביתו עראי ירדנו גשמיים מאייתי מותר לפנות משתסраח חמקפה ממשו משל למה הדבר דומה לעבד שבא למזוג כום לרבו ושפק לו קיתון על פניו: גמ' ת"ר י' כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבוע וביתו עראי כיצד היו אלו כלים נאים מעלה לסוכה מצועות נאות ^ט מעלה לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מה"מ ^ט דת"ר ^א תשבו בעין תדورو ^ו מכאן אמרו בכל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבוע בביתו עראי כיצד היו לו כלים נאים מעלה לסוכה מצועות נאות מעלה לסוכה אוכל ושות' מטייל בסוכה ומישן בסוכה אין והוא אמר יבא מקרא ומתרנא במטלחתא ותני בר אמטלחתא לך ^ז היא במגרם היא בעינוי ^ט

ווטה וקטן ומפני כהן בקנון שהגיע מינוך דהינו כדיין כהן המס כל צהינו יכול נגומו צלו כל הցו נעלות מילואים נכל השית והם יכול נעלות שיינו הגיע מינוך וקמ"ד למקשה לכל קנון מלבד מזוס דקלה סתמה כתיב מערכין לנו ודכוותה צלייך גנות כותיס (נדה דף נט ופס) דמי יהו מזוס דעת צלך צניס ויוס מהלען פיה הלאה הלאה שוה עליyi הפי נת יוס מהלמד מדריכת והאה מזוס דקלה סתמה כתיב הצעת הגיע לחינוך להמלין הכל דוכתיה חיון כוון צויס הלאה הכל מהלען עניינו להכל המרי' צהין לריך מהמו וגדי חגיגה צייכול נעלות וצפוף לוֹבָג גוזל (נקון דף מג) גדי לוֹבָג ציודע לנענע וגדי ליית ציודע להטענו וגדי מורה ציודע לדבר:

ישבו בעין תזרו. ראה נמי למפלס טעם מהלינה גדי צומרי גנות לעיל (דף כ). לה פלייג האה צלייתה נדפסית סס: **ומישגן** בסוכה. נזהר טעם המאניות חיינו הס"ק ופליך והה מגוי נזכר ממונענחתה לפני צלך ממחזקה ולוחץ הoir ומצעי דצגמלה נמי י"ט עיון כגון דבר פלוני הוקור ומוטר האל נ

נשים בתוספת עינוי והוא בין השימושות של יהה"כ סד"א הויאל ומיעתה קרא להאי תוספת מכרת דכתיב כי כל הנפש אשר לא תעוננה וגוי על עצמו של יהה"כ חייב כרת וננה

בב א מ"י פ"ו מהל' סוכה
הלו כ טוות"ע ה"ח קי'
מלמד סעיף ז:
בג ב מ"י זס הלו ה קמג
נטין מג טוות"ע ה"ח
קי' חלلت סעיף ה:
בד ג מ"י זס הלו ט
טוות"ע זס סעיף ז:

ליקומי ריש"י

ה"ג כצמונכין עד הילך
למהל צמץין יסניש
סתינוקות [רשב"ם שם].
ראויים שתשרה. הילך
שעון כלור גולס ומיין
בדור רמיין לנין.
שתעמור לham חמה
ביהושע. ולמסה נמי
עמלת חמלה לנפקה לנין
צמכת ע"ז (ד"ג כה).
הילך הילך מזוזה דהין
משוגין כל כך כמסה תלון
פיווען. גمرا. סדרת
במנסיות כען טהנו
מפלצין עליין לה צנו כו'
מקורי מתקלה כו'.
הגדות. מדרכי פסוק
כגון מנומנה וכלהמת
לצעה ויקלה לצעה.
דקודקי תורה. ויו'ז
לוועה לבס בטמה (ויקלה
יל) למליין מייס דס
סכלן. גזירות שנות.
כגון ילה רהמה נטמה
קימה מסדה עפלון.
תקופות. מולד קאנטה.
ויגומטריות. כגון מנבי^ה
הילך נפש כתעת יקנית,
יעט ילה רהמה נטמה
[רשב"ם ב"ב דף קלד].
ומשלות כובסין. יורן
יכ נא למוד לעני מולה
כלכמיג (קהלת יג) מקו^ה
מצליס קראטה וכח נאצין
מצל ומליה (מצלי ח).
שייחת שדים. נאציעס
קימה מינה לעשות
קמעו לפואה. ושיחת
דקלים. צנוי הילס
לגיליס לדאל על קדליך
כלכמיג צטמאה וידאל על
צעיס (מלcis ח, 7).
ושיחת מלאי
השרת. נאציעס.
מעשה מרכבה.
נאציעס.
הווית דראבי ורבא. ספקטו
מטעןות זריזות טונט
ותילווע. קאנחיל
אווהבי יש. עולמות וכל
כך נמה כי הולומיסס
מליחס כל צווע לעני מולה
ומכמא. גדוֹל שבכוֹלָם
על אהת כמה וכמה.
נאצין דאל ממון לדאל
יומל ויומל [רשב"ם ב"ב
קלד]. בית שמאי
פומלין. לרמי נאצמייך
געין [עליל ז]. שאינו
צרייך לאמו. מפלס
צמכת סוכס (ד"ג כה):
שניעור מצנמו וליינו קורלה
הימל [ערכין ב:]. חייב
בסוכה. ממןclin ניה
מליכנן [עירובין פב].
מעזיבה. נית טיט צעל
התקלה. בשבייל קטן.
לטעריה ליה נצמחי קטן
היליך להמו מײַיך נסוכס
[יבמות טו]. עד כאן שיר
לע"א עונגשים. להו
וכלה, היל עטה לה הוי
עונט הילך מנות עטה
צזומן גרמא נסיס
פנורום חיל לה מעטה
циין צזומן גרמא צין צעל
הזמן גרמא נסיס מייניות
[יבמות פד]. מכהן
צאנטיס מיינות על כל לה
מעטה צנטורה צהלי^ה
עונטן מלכות [פסחים מג.
די"ה לכל עונשין]. כל
שניעור משנתו ובו'.
ללה לות עד להתייה
לכמה הוי הינו נראיין
להמו [עירובין פב]. בעין
תדרוז. נדרן צקוח דר
כל האנשה נגיון חזקתו
מולח נסחין דירמו ולדור
למן צמוכה עס מוטהי
וכלי מצמיכו ומגעומי